

Tisztelt Polgárok

Most, a 2013-as év utolsó napjaiban kiértékelő és egyben mérlegelő visszatekintést kell végezzünk községünkben. Persze, mindez csakis nézőpont kérdése. De mivel az igazhitű ember reálisan és nem pesszimista módon elemzi a tényeket, kénytelen vagyok ennek tükrében bemutatni Uzon Község Polgármesteri Hivatalának és Önkormányzatának 2013-as évi mérlegét.

DR. RÁDULY ISTVÁN

Folytatás a 6. oldalon

ÉRTESÍTÉS

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a törvények értelmében kötelesek a 2014-es évre bejelenteni javaikat a gazdasági nyilvántartóba, a következő időpontok alapján:

- január ötödike - március elseje között a családtagokat, saját valamint a használt mezőgazdasági területek nagyságát, az állatlétszámot, lakásokat és melléképületeket,

- május elseje - 31-e között a mezőgazdasági területek használati módját, valamint a gyümölcsfák számát.

A fizikai és jogi személyek kötelesek a gazdasági nyilvántartóba bejelenteni a javaikat illető minden változást, a változást követő 30 napon.

TISZTELT OLVASÓINK!

Továbbra is várjuk a község életével, minden napjaival, ünnepeivel kapcsolatos leveleiket, melyeket lehetőség szerint közlünk az Uzoni Hírlap hasábjain.

A leveleket a polgármesteri hivatalban személyesen lehet átadni, vagy elküldhetik e-mailon a primaria@ozun.ro címre.

KÖZREMŰKÖDÉSÜKET KÖSZÖNJÜK

Hasznos telefonszámok

Közvilágítással kapcsolatos hibabejelentés:
0267-351 009

Uzon Község Rendőrségének állandó szolgálatban levő sürgősségi telefonszáma:
0731-029 189

Áldott karácsonyt
és boldog új évet kíván
Uzon Község
Polgármesteri Hivatala
és Önkormányzata!

Kedves lakosok!

Csodálatos a szent ünnep aureolája, mely beragyogja a karácsonyt megelőző és az ezt követő napokat. Minden ember igyekszik a maga elképzelése szerint felkészülni, illetve ünnepelni. A kérdés talán csak az, hogy milyen

ünnepre készülünk: a szent estére, a disznóvágással egybekötött nagylakomákra, a kereskedelmi méretű, túlméretezett és szeretet-hiányos ajándékozássra, vagy éppenséggel a szilveszteri nagymulatozásra?

Polgármesterként az elmúlt közel 10 évben sokféle, egyszerű és összetett, lelket megrázó eseménnyel vagy az emberi önzés és kapzsiság tükröképével találkoztam. Ahány szituáció, annyi kérdést sikerült felelevenítenem a panasztevő személyében. Volt eset, sajnos nem is egyszer, amikor az idős személy azért keresett meg, mert a gyereke(i), vagy a vele élő unoka és annak családja nem megfelelően bántak vele. Éheztek, hideg lakásban tartották és ami a legrosszabb, folyamatosan veréssel fenyegették, ha mindezt elmondja valakinek. Ugyanakkor az illető személy kevés nyugdíját elvették és főként szeszitalozásokra használták fel. Ennek ellentétje is akadt, amikor a jó szomszéd tájékoztatott, hogy nem megfelelő körülmények közt „nevelnek” kiskorú gyereke(ke)t, hol a szülői státus csakis a gyerekpénz felvé-

telében és annak elivásában merült ki. A megkeresett gyerek négy szemközt elpanaszolta, hogy neki fontosabb az apukája, meg az anyukája, minthogy valahová idegen helyre vinnék, hol neki senki nem az „édes”. Így inkább tűr és szenved. Nehéz eset az ilyen!

Vagy beszéljek arról, amikor egyik testvér a másikat kiforgatja a vagyonából és azt kaszával-kapával meg akarja védeni. Vagy talán még borzasztóbb az eset, amikor a szülő a felnőtt gyerekére átiratja a szülői lakást - hogy gyereke fölött biztos fedél legyen -, és az később, mikor külföldi munkavállalása alkalmával pénzsorultságba kerül, eladja az otthoni szülői lakást az apja/anya feje fölé, utcára juttatva édes szüleit.

Sorolhatnám a különböző eseteket, családi drámákat, ahol a legtöbb esetben a kapzsiság, a túlzott alkohol

fogyasztás és a jó Istenben való hit és bizalom hiánya jelentkezett. Vajon ezek az emberek mit ünnepeltek december hónap folyamán, vajon az a szülő, aki most keserves könnyeket ejt gyereke viselkedéséért, meg tett-e mindent akkor, amikor még „ideje volt a nevelésnek”, annak érdekében, hogy gyereke az igaz ünnepet ünnepelje, megmutatva az igazi út és élet méltóságát?

Sajnos, a mai fiataljaink nem a templomokban, a hitben és Istenben keresik az igaz élet útját, hanem inkább a világhálón, a kocsimákban és más szórakoztató egységekben, hol legtöbb esetben a „megfertőzött és homályos” úticél alapját sajátítják el. Ezért az érték nélküli életrend és nevelés valamikor visszavág.

Kedves Polgárok, december van. Mindenki ünnepel. Van, aki már most ajándékokért szaladgál, más az ünnepi asztalra gondolva

finomabbnál finomabb ételeket és italokat szerez be, van aki csak a szilveszteri mulatságra koncentrálni. De biztos vagyok abban, hogy a legtöbben a Jézuska születésére, az angyalokra és a karácsonyfára gondolunk. Jézus a megváltást, a tiszta és a becsületes életet jelképezi, amelyet az angyalok hirdetnek. Ahhoz, hogy igaz életet éljünk, a mi jelképünk nem lehet más, csakis ilyen. Családunk és nemzetünk ilyen módon tud igaz hitben, becsülettel és kökeménnyel, sziklaként fennmaradni a nemzetek tengerén, megcáfolva a székely himnusz azon kijelentését, hogy „maroknyi székely, porlik mint a szikla”.

A szent ünnep alkalmából a község minden egyes igazhitű lakosának áldott, békés karácsonyt kívánok.

DR. RÁDULY ISTVÁN

Szeretetteljes, békés karácsonyt
és sikerekben gazdag új évet kívánunk
az Uzoni Hírlap minden olvasójának!

Köszönjük a lapban írásokat közlő szerzők elhivatott munkáját, kitartást kívánunk a lap szerkesztésében, kiadásában közreműködőknek.

A szerkesztőség nevében,

Bokor Gábor

„KARÁCSONYKOR A SZERETET
NEM A PÉNZTÁRCÁBÓL,
HANEM A SZÍVBŐL JÖN!”

Kedves Uzon községi lakosok!

Az adventi időszak már a karácsonyi ünnepsorozat kezdetét jelenti. Ehhez egy nagyon szép szokás kötődik, az adventi koszorú készítése. Ezen a koszorún négy gyertya fénylik, hirdetve a **hit, a remény, az öröm és a szeretet** tulajdonságait. Mindegyik gyertya fénye arra utal, hogy vannak csodák a világon.

Képzeljük csak el, hogy mekkora csoda lehetett az, amikor a tüzet először felfedezték, amikor rájöttek, hogy ezt a varázslatos természeti elemet ember is létre tudja hozni. Ez egyszerű érzés lehetett, de még a mai napig is bámulatba ejt a tűz ereje. ***Ezt a fizikai jelenséget, vagy Isteni erőt a szívünkben és lelkünkben is meg kell találni, és lángját aktívan ébren tartani, hisz fénye bevilágítja sötétnek tűnő útjainkat, melegséget és reményt sugározva a kilátástalan napjainkban.*** Ezekkel a gondolatokkal, a polgármesteri hivatal és az önkormányzat nevében kívánunk mindenkinek **áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!**

DR. RÁDULY ISTVÁN
ABRAHÁM CSABA
ACZÉL CECILIA MELINDA

Adventtől Karácsonyig

Sokan megkérdezték már, mit is jelent a Karácsonyt megelőző négy hét, amit a hívó ember Adventnek nevez. Advent a várakozásnak, az Ünnepre való felkészülésnek az ideje. Amikor vendéget várunk, erre felkészülünk, házukban rendet, tisztaságot,

melegséget viszünk. Karácsonyra is így kell felkészülni az adventi időben, különbség csak az, hogy lélekben, szívünk tisztaságával és melegségével várjuk a megváltó megszületését.

Sokszor tettem fel magamnak is a kérdést, hogyan lehet

Folyó év október hónapjától a Gyulafehérvári Főegyházmegye plébániái a Plébánia Éve rendezvénysorozattal folytatják a világegyházban Krisztus Király ünnepén bezárult Hit Éve rendezvénysorozatot. Mindez mit jelent?

Mindkét rendezvénysorozat tulajdonképpen a katolikus hívek jobb, bátrabb, odaadóbb lelkületét szeretné kiváltani, és míg a befejeződött Hit Éve a hitükben szerette volna őket megerősíteni, addig a Plébánia Éve a saját közösségük építésének fontosságára, a közösséghez való tartozás tudatának megerősítésére szolgál.

Továbbá biztatja, bátorítja a híveket arra, hogy érezzék fontosnak életükben a hit megélését és az egyház-község, a plébánia - akár anyagi, de különösen lelki - fejlődésének előrehaladását, hiszen a plébánia nem a plébánosból, hanem a hívek közösségéből álló, élő közösség.

A Hírlap kedves olvasója biztosan megkérdi magában, hogy mi köze van mindennek karácsonyhoz? És erre a kérdésre a válaszom az, hogy amint igazi és meghitt karácsonyt a családjaink körében tudunk ünnepelni, megajándékozva egymást kedves ajándékokkal, ugyanúgy kell az egyház-község nagycsaládján, a plébániaközösségen belül is, vagy akár másvallású testvéreinkre való tekintettel, a parokiális közösségeken belül is, ki-ki saját hite és hitvallása szerint, szentmisével, illetve ünnepi istentiszteletekkel megünnepel-nie a közénk érkező Megváltót, Jézus Krisztust!

Valójában akkor lesz igazi karácsonyunk, ha egyház-községeink felé is szeretettel fordulunk, hiszen azokon keresztül kapunk vigasztalást, azok vezetői, a plébánosok, a

Karácsony a Plébánia Évében

Karácsonyra úgy készülni, amikor sokan a sötétséget szeretik? Hogy tud ünnepelni igazán az ember, aki még az Adventben is tud vagy szeret rosszat tenni. A válasz, amit adok, vagy adnunk kell: azért született meg a világ megváltója, hogy a sötétségben járók számára is elhozza a világosságot. Azért, hogy ne félj. Az első dolog, amire az Újszövetség megtanít az, hogy ne félj. „Az angyal szól Józsefnek, József Dávidnak fia, ne félj

magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezz el Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Máté 1:20-21.)

Így kívánok mindenkinek félelemtől mentes Karácsonyt. Tapasztaljuk meg a bűntől való szabadulás igazi érzését.

BÚÉK, azaz Bízad Újra Életedet Krisztusra

DERZSI GYÖRGY
LELKIPÁSZTOR, LISZNYÓ

lelkipásztorok magyarázzák számunkra Isten Igéjét és hirdetik az Örömhírt, az Evangéliumot, és ugyancsak rajtuk keresztül részesülhetünk a felekezeteink szerinti szentségekben, a bűnbánat szentségében, a szentáldozásban, az úrvacsorai jegyekben, melyek lelkileg életnek minket és erősítik bennünk az örök élet reményét.

„*Ne féljetek! Nagy örömet hirdetek nektek!*” (L.k. 2,10) – hirdette az Úr angyala a betlehemi pusztaban. És ebben az örömben mindenki a saját hitét mélyen megélve tud igazán

részesülni, és így másokat is bátorítani arra, hogy legalább Kkarácsonykor, nagyobb ünnepekkor, sőt, lehetőleg vasárnapról vasárnapra, saját felekezetét követve, részese legyen

annak az örömnak, amit számunkra Krisztus Urunk születése hozott, de ugyanakkor részesedjék abban a dicsőségben is, amelyet nagypénteken, illetve húsvétkor kereszthalálával és feltámadásával szerzett meg számunkra.

A karácsony öröme a Plébánia Évében különösen is bátorítson minket, hogy tanuljuk meg jobban értékelni családjaink, családtagjaink szeretetét, és emellett tanuljuk meg jobban értékelni és megbecsülni vallási közösségeinket is, ahová lelki építőkövekként tartozunk!

Ezen gondolatokkal kívánok az Uzoni Hírlap olvasóinak, áldott karácsonyt és békés, boldog 2014-es új esztendő!

NAGY LÁSZLÓ-EÖRS
SZENTIVÁNLABORFALVI PLÉBÁNOS

Találkozás

Lassan kifogy lábunk alól az adventi út, közel már a találkozás pillanata, Jézus születésének öröme, a karácsony titka, a szeretet csodája.

A szent család, a háromkirályok, az angyalok és a pásztorok mellett Ézsau és Jákob története jut eszembe - amikor a csaló kisebbik testvér, Jákob a nagy találkozásra készül. Sok esztendő elteltével elindul hazafelé. Bár úgy tűnik, hogy sinen van az élete, mert meggazdagodott, nagy családja, vagyona van, mégis egész életében vívódik, míg végül arra kényszerül, hogy visszafelé fordítsa útját, elinduljon hazafelé. De mielőtt átlépné a családi hajlék küszöbét, meg kell történnie az elkerülhetetlennek, találkoznia kell testvérével, Ézsauval. Szembe kell néznie vele, szembe kell nézni a történetekkel, a múlttal, önmagával.

Reménykedik, tervez, számol, spekulál – próbálja mindenféle módszerrel, ajándékokkal enyhíteni testvére vélt haragját, hiszen az a hír járja, hogy testvére halálra keresi őt.

Jákob nem változott semmit. Most is azon van, hogy saját életét mentse, ezért spekulál. A nagy meglepetés azonban akkor éri, és üti szíven, amikor megtörténik a találkozás: „Ézsau elébe futott,

megölelte, nyakába borult, megcsókolta és sirtak” – a találkozás könnyei, az öröm könnyei, amikor leesik vállunkról a teher, amikor végre pont kerül a mondat végére, s az ember fellelegezhet – nem azt jelenti, hogy minden el van felejtve, hanem azt, hogy meg van bocsátva.

S ha belegondolunk, ha végigtekintjük életünket, akkor tapasztalhatjuk, hogy hány ilyen találkozásunk volt már az Istennel. Hány rendezetlen ügy, tetteink, szavaink, gondolataink – kerültek elrendezésre, került pont a mondat végére. Amikor így imádkoztunk: „*Talán szívesen fogad...*”, mert éreztük, hogy nehéz lesz, kényelmetlen lesz az Istennel való találkozás.

„*Talán szívesen fogad...*” – milyen szomorú, amikor egy családi, vagy baráti találkozás ezzel a feltétellel, gondolattal indul. Talán szívesen fogad, fogadnak... Talán – ebben a szóban sok minden benne van, hogy valami, valahol, valamikor nagyon elromlott, valami nincs rendben ebben a kapcsolatban, valaki hibát követett el, van valami rendezetlen ügy, de benne van a remény – hogy rendbe lehet hozni a dolgokat.

„*Amikor megláttam az arcodat, mintha Isten arcát láttam volna, annyira kegyes voltál hozzám*”

mondja fellelegezve Jákob a testvérenek – és ez a nagy meglepetés az a pillanat, amikor a szeretet összetör, hogy újra felépítsen. Amikor lehet győzni a jóval a rossz felett. Mert lehet. Az a feltétel nélküli jószág, amelyről Jákob még álmodni sem mert, hiszen egész végig azon törte a fejét, hogy hogyan kerülje el a testvére jogos haragját, és íme, a testvér szeretettel várja, szeretettel, és örömmel készül a nagy találkozásra, hogy átölelje, és átéljék a találkozás nagy pillanatát, amelyben a megbocsátó szeretet fakasztja örömkönyvekre az egymásra és végre önmagukra is talált testvéreket.

Az ilyen pillanatok, amikor a végtelen szeretet áll szembe velünk, változtatják meg és viszik előre az életünket. A szeretet nem íté el, hanem esélyt és erőt ad az új életre.

Karácsonykor ez a végtelen szeretet vár, és szívesen fogad. Készüljünk erre a találkozásra mi is tiszta szívvel.

BUZOGÁNY CSOMA ISTVÁN,
SZENTIVÁNLABORFALVI
UNITÁRIUS LEKÉSZ

Mindenki ünnepe

Betlehemi éjszaka sötétje, istálló félhomálya, zörgő szalma illata, báránycsordák szelíd tekintete... A béke és nyugalom szigete... És akkor jászolágyban felsír egy csecsemő, Isten egyszülött Fia. Hirtelen csillag fénye ragyogja be az éjt, és alázatos pásztorok hódolnak a Messiás előtt. Zeng az angyali kar éneke: dicsőség az Istennek, békesség az embernek!

És a történet kétezer éve ismétlődik. Karácsony estéjét bevilágítják a kigyulladó fények és a havas tájakat beborítják a béke angyalának szárnyai. Pásztorjáték, vidáman csengő gyermekének, minden csupa derű és mosoly. Templomok komor falai közt felcsendül a „Csendes éj...”. És jönnek ifjak és vének hálát adni a mindenség Istenének, jászol helyett szívükben adni helyet az érkező Fiúnak.

Karácsonykor mi is pásztorok vagyunk, kik csak ámulva állhatunk a nagy csodát szemlélve, hogy maga az Isten földre szállt. És vagyunk napkeleti bölcsek, kik szemeinket égre emelve várjuk, hogy a mennyei fény ragyogja be éjszakáink sötétjét és melege áradjon szét az emberi szívekbe.

„*Bárcsak minden nap karácsony lenne!*”- sóhajt fel őszintén egy gyermeki lélek. Titkon remél, de mégis tudja, hogy mint mindennek, egyszer az ünnepnek is vége. De hátha mégis... Bárcsak karácsony békéje itt maradna köztünk, bárcsak a szeretet de pislákoló lángja, még ha csak halványan is, örökön égne ebben a háborgó világban.

Béke és szeretet, áldás és kegyelem! – ezt kívánom, hogy elhozza a karácsony minden Uzon községi lakosnak, hogy ezáltal olyan ünnepünk legyen, mely a téli fagyban is felmelegíti szívünket, lelkünket.

SÁNTA IMRE
BIKFALVI REFORMÁTUS LEKÉSZ

KARÁCSONYI GONDOLATOK
GYEREKEINKTŐL

Az ajándékozás öröme

„Karácsony táján megnőtt az ajándékozások száma. Közeledvén a karácsony, mindenki ajándékokat vásárol. Azt hiszi, ha megvette a legdrágább ajándékot, azzal ki is mutatta a szeretetét. Szerintem egy jó szó, kedves tett, ölelés, odafigyelés sokszor jobb ajándék, mint valami üzletben vásárolt tárgy. Mindenképpen, sokkal szívhez szólóbb egy olyan ajándék, amit saját kezűleg készítünk el, mint egy üzletben vásárolt.”

LÓRINCZ HUNOR, VII.B

Karácsony a szeretet ünnepe. Azt mondják, ilyenkor angyalok járnak körülöttünk és fényt gyűjtenak a szívekben. Kár, hogy nem mindig érezzük meg, mikor fülünkbe súgnak ezt, azt.

KÁDÁR ZSOLT VII.B

„Adventi időszakban már elkezdődik az áruházakban, boltokban a vásárlási láz. Általában megvesszük a legdrágább dolgokat, amire vágyunk, vagy szeretteink vágyának, elfeledkezve, hogy a szeretet, béke, kedvesség sokkal fontosabbak.

Karácsonykor a pénztárcánk kiürül, de ha csak az anyagiakra figyelünk, akkor a lelkünk is üres marad.”

SZIGYÁRTÓ REBEKA

Karácsony szent estéjén a templomi miséről indul haza a család. Hazaérve ajándékokat bontanak. Egyszerre egy nyöszörgő hangot hallanak az ablak felől a gyerekek.

Az uzoni Tatragi Sándor Általános Iskola
II. B osztályának karácsonyi üzenete:

Az emberi szív szeretetből áll össze,
Adj egy darabot másnak is belőle.
Ne félj, hogy elfogy, hisz neked is adnak,
Ezért van értelme a karácsonynak.

Így szólnak:

-Anya, apa, nézzük meg, mi van az ablakban?

-Jól van gyerekek, nézzük meg!

Az ablakban egy kis, beteg kölyökkutya feküdt. Fázott és éhes volt.

-Anya, apa, fogadjuk örökbe a kutyust!

A szülők beleegyeznek, és máris előkészítik a kiskutya helyét. A kiskutyát karácsonyi ajándékként fogadják. Gondozzák hónapokon át, és a beteg kutyus egészséges, hű társá válik.

Évek múlva a család egyik kislányát megkérdezték, hogy melyik karácsonyi ajándék volt számára a legnagyobb. Ezt felelte: a legnagyobb karácsonyi ajándékom Rex, mert egy hű barát és társ a legdrágább ajándék. Igazi meglepetés volt nekem és a családnak egyaránt, hisz nem kértük és nem is került pénzbe.

UNGVÁRI REBEKA, VII.B.

„Én úgy gondolom, hogy az ajándékozás egy nagyon szép dolog. Minden ember, minden egyes nap kap egy csöppnyi szeretetet. Minden nap kapunk valami ajándékot, egy aprócska mosolyt, egy csöppnyi szeretetet embertársainktól, barátainktól. Nemcsak az ajándék számít, hanem a kedvesség, béke a családi körben. Én általában úgy szoktam készülni a karácsonyra, hogy nem felesek, próbáom elkerülni a vitákat, próbálok békét teremteni, fegyelmezve a barátaimat, mosolyokat osztogatva.”

KALÁNYOS GYÖNGYVÉR VII.B

“ KARÁCSONY KÉSZÜL,
EMBEREK!
SZÉPEK ÉS TISZTÁK
LEGYETEK!
SÚROLJÁTOK FÖL
LELKETEK, CSILLOGTASSÁTOK
KEDVETEK,
LEGYETEK ÚJRA GYERMEKEK,
HOGY EMBEREK LEHESSETEK!”
(VASS ALBERT)

Kedves Gyerekek!

Karácsony van, ez a SZERETET ünnepe! Ilyenkor szoktuk meglepni mindazon személyeket, akik kedvesek vagy fontosak nekünk. Lehet ez egy szimbolikus ajándék, egy őszinte kéz-fogás, egy ölelés vagy egy jó szó, esetleg egy jó cselekedet a szüleink, a testvéreink vagy akár a barátaink felé. Ne féljetez kimutatni az őszinte szeretetet, mert amit nyújtunk a környezetünknek az bennünket tükröz és visszahat ránk. Ne az ünnepi fozslós kalácson, ne a karácsonyfán, hanem a szíveitekben legyen karácsony! A polgármesteri hivatal és a helyi tanács nevében kívánunk nektek jó egészséget, kiváló tanulmányi eredményeket és egyben kérünk, hogy legyetek szorgalmasak, mert aki diákként jól tanul, az felnőttként is megállja a helyét és így sikeres lesz.

Aldott karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

DR. RÁDULY ISTVÁN

ÁBRAHÁM CSABA

ACZÉL CECILIA MELINDA

A II.B osztályosok karácsonyi elvei

Tanítónő: Kovács Mária

A karácsony a szeretet ünnepe.

(BEATRIX)

A karácsony ünnepének lényege a szeretet.

(FERIKE)

A karácsony azt jelenti, hogy örömmel várunk Jézus születéséig.

(SZABOLCS)

Karácsony estéjén megyünk a templomba, együtt imádkozik a család.

(RICSI)

BEATRIX

SZABOLCS

Jövőben is lesz Szi@-nap

A Szi@ MINDIG RÉSZT VESZ A SZENTIVÁNLABORFALVI-NAPOK SZERVEZÉSÉBEN

A legutóbb megjelent Uzoni Hírlapban még a szentivánlaborfalvi falunapok megszervezéséről írtam. Azóta - ahogy mondani szokás - sok víz lefolyt a Feketeügyön. Túl sok rendezvénnyel az utóbbi időben sajnos nem tudtuk színésíteni közösségünk napjait, viszont szeptemberben első alkalommal került sor a Szi@-nap megszervezésére, az Uzon Község Polgármesteri Hivatalához benyújtott, és nyertesnek megítélt pályázatnak köszönhetően. A rendezvény sikerével elégedettek lehetünk, ugyanis jóval több volt a játszani, szórakozni, magukat különböző versenyekben megmérettetni vágyó gyerek, fiatal száma, mint ahogy azt gondoltuk. Látva ezt a

lelkesedést, további Szi@-napok megszervezését vettük tervbe. A közjóért tett intézkedéseink közé tartozik a frissen felavatott Berde Mózsia-terem létrehozásában való közreműködésünk. Közelgő rendezvényünk a második alkalommal megrendezendő, évzáró asztali tenisz bajnokság lesz, amire szeretettel várunk minden mozogni vágyót.

ÁLDOTT ÜNNEPEKET

ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET

KÍVÁN A SZI@ CSAPATA!

GÁBOR LEHEL

A PROGRESSIO Egyesület Helyi Akciócsoportja

a LEADER program keretén belül

a következő intézkedésekben hirdet pályázati kiírást:

M41-123L Intézkedés - Erdészeti valamint mezőgazdasági termékek hozzáadott értékének a növelése - a pályázat keretösszege 270 000 euró, pályázható összeg projektenként 25 000 euró + saját hozzájárulás. Pályázhatnak: engedélyezett fizikai személyek, mikro- és középvállalkozások, kis- és középvállalkozások.

M41-312L Intézkedés - Mikro-vállalkozások létrehozására és fejlesztésére vonatkozó támogatás - a pályázat keretösszege 378 000 euró, pályázható összeg projektenként 25 000 euró + saját hozzájárulás. Pályázhatnak: fizikai személyek, mikro- és középvállalkozások, kis- és középvállalkozások.

M41-313L Intézkedés - Turisztikai tevékenységek ösztönzése - a pályázat keretösszege 374 371 euró, pályázható összeg projektenként 20 000 euró + saját hozzájárulás. Pályázhatnak: fizikai személyek, mikro- és középvállalkozások, kis- és középvállalkozások, helyi tanácsok, civil szervezetek.

M41-322L Intézkedés - Falvak felújítása és fejlesztése, a gazdaságot valamint a lakosságot érintő alapszolgáltatások javítása, vidéki örökség megőrzése és értékesítése - a pályázat keretösszege 255 013 euró, pályázható összeg projektenként: helyi tanácsoknak 50 000 euró, civil szervezeteknek valamint egyházaknak 10 000 euró.

Pályázhatnak: helyi önkormányzatok, közösségek közötti fejlesztési egyesületek, civil szervezetek, kulturális és egyházi intézmények, kulturális örökséggel rendelkező magán vagy jogi személyek.

A pályázatok leadási határideje 2013. december 30.

A pályázatokat az uzoni irodában fogadjuk!

További információk találhatóak a www.galprogressio.ro, www.apdrp.ro honlapokon, illetve az akciócsoport uzoni irodájában (Uzon, 364. szám), és a 0753 041 053, 0740 054 953, 0729 811 534 telefonszámokon.

Pályázatok fogadása hétfőtől péntekig, 10:00 – 15:00 óra között.

SZENTIVÁNLABORFALVI NAPOK

Június utolsó hétvégéjén került sor az eseményre, amely kicsiket és nagyokat egyformán megmozgatott.

CÍMERES ZÁSZLÓ BIKFALVÁNAK

Bikfalva református egyháza is megkapta dr. Ráduly István ajándékát, a címeres magyar zászlót. Jelen volt Bikfalva testvértelepülése, Alsótold polgármestere, Klátyik András is. Hasonló zászlót kapott már korábban a község minden történelmi magyar egyháza, a szentivánlaboralvi reformátusok kivételével, ugyanis imaházukban nem tudják kifüggeszteni a méretes zászlót.

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNY

Rendkívüli kulturális hétvégére került sor július 20-21-én. Mezőhegyes Város Fúvószenekara (őket kísérte a Gyöngyszemek mazsorettszereplője) közel három órási előadással bűvölte el az uzoni nagyerődeműt. Sepsimagyaróson is felléptek, a tájház udvarán koncerteztek. Az uzoni fúvósokat leszámítva a mezőhegyesiek voltak az első idegenből érkezett fúvószenekar a kis faluban..

Vissza 2013

A HAGYOMÁNYŐRZŐ HUSZÁROK az év minden jelentős eseményén ott voltak. (A képen a Székelyek Nagy Mentelésén.)

A SZÉKELYEK NAGY MENTELÉSÉN
Uzon község minden településén az autonómia szempontjából

TERMÉSNAPOK UZONBAN

A sok embert vonzó, színes forgatagban a termények voltak a fő helyen (október 5-6.).

REMEKELTEK A MAZSORETTEK

A bikfalvi falunapok üde színfoltjaként szerepeltek az Atlantisz fúvószenekar mellett működő mazsorettszereplő tagjai (június 8-9.)

ASZFALTOZÁS SEPSIMAGYARÓSON

A sepsimagyarósi régi vágya teljesült a falu bekötőútjának és a Hevederen át vezető, Sepsimagyaróst a Lisznyó-Lisznyópatak útvonallal összekötő útszakasz aszfaltozásával. A magyarósiak október óta közlekedhetnek aszfaltos úton. A közeljövőben aszfaltburkolat kerül a Lisznyót Bikfalvával összekötő útra is, így Uzon község összességében nyolc kilométernyi műúttal gazdagodik. Olyan utakról van szó, melyeken eddig soha nem volt aszfalt.

A SZÜZANYA SZOBRÁNAK SZENTELÉSE

Az Uzoni Községi Napok keretében, május 26-án szentelték a Szűzanya szobrát. A szobrot Dimény Ibolya ajándékozta és dr. Ráduly István polgármester támogatta elhelyezését a katolikus templom falán kialakított fülkében.

TŰZOLTÓVERSENY

Szeptember 22-én került sor az uzoni tűzoltóversenyre. Tizenkét csapat mérte össze tudását, az uzoni önkéntes tűzoltók előkelő helyen végeztek, a dobogó második fokára állhattak.

atekintő képekben

TELÉSE

ülésének népe derekasan kivette részét
ól oly fontos eseményen.

MEGÚJULT A SEPSIMAGYARÓSI TEMPLOM

Az anyagiakra pályázaton nyertek el pénzt, a munkálatokat Sánta Ferenc képzőművész-restaurátor vezette. Most újból látható a kazetták festése, a karzat alatti hajlított deszka-burkolat mintázata, helyükre kerültek az ólomüveges ablakok, régi pompájukban díszelgnek a mives ajtók.

A kisebbségiek is színre léphettek
a bikfalvi falunapokon (június 8-9.).

A sport fontos szerepet kapott
Szentivánlaborfalva faluünnepén (június 29-30.).

SZÍNPADON AZ ALGYŐIEK

Július 20-án, a kulturális hétvége keretében teltházban, közel háromszáz néző előtt lépett fel az uzoni kultúrotthonban az anyaországi algyői Móra Ferenc Népszínház.

Négyjelentés kabaréjuk nagy sikert aratott, a tizenhat amatőr színészt és Kátó Sándor rendezőt vastappsal jutalmazta a közönség.

Tisztelt Polgárok!

FOLYTATÁS AZ ELSŐ OLDALRÓL

Az évet, mint minden évben, január elsején, 00 órakor, az új év köszöntésével kezdtük Uzon központi parkjában, az oda összegyűlt lakosokkal. Ez az a pillanat, amikor az óévet elbúcsúztatva, az újévhez kitartást, szerencsét és jó termést kérünk a Teremtőtől.

Fejlődött az infrastruktúra

A téli hónapokban a hivatal előkészítette a tavasz beálltával elkezdődő munkálatok hátterét. Szükséges volt felkészülni a szentivánlaborfalvi, a lisznyói és a bikfalvi szennyvízhálózatok és ülepítők, valamint ezen települések ivóvízhálózatának kiépítésének a folytatására, illetve elkezdésére. A fenti beruházás borzasztó nagy költségekkel járt. Ugyanis a község háza csakis a szennyvízhálózat és az ülepítők kiépítésére nyert pályázatot, illetve pénzt. Ez mellett az összes dokumentáció (előtanulmányok, kivitelezési tervek, topó-, földtani- és más tanulmányok) költsége, beleértve az építkezési engedélyt megelőző szükséges bizonylatok beszerzését és ezek kiadásait, mind a polgármesteri hivatalra hárult. Ez nem kevés pénzbe került. Az elnyert pályázat másik feltétele, amely majdnem teljes mértékben felemésztette a 2013-as év helyi költségvetését, az volt, hogy a szennyvízhálózattal párhuzamosan a polgármesteri hivatal a saját költségvetéséből kellett képvisesse a szentivánlaborfalvi ivóvízrendszert, a bekötésekkel együtt. Hála a jó Istennek, ez sikerült is. Még folynak a rendszerre való csatlakozások, ezek tavaszra készülnek el.

Lisznyóban és Bikfalván ezen munkálatok el sem kezdődtek, ugyanis erre már nem volt pénzforrás. Szerencsénkre e két településen a szennyvízhálózatot építő cég nem a lerögzített ütemterv szerint dolgozott, így hát a párhuzamosan építendő ivóvízrendszer elmaradt kiépítése nem volt annyira szembetűnő. Erre szokták mondani, hogy minden rosszban van valami jó is. Összegezve kijelenthetjük, hogy a 2013-as évben a községünk egy teljes kommunális infrastruktúra-rendszerrel gyarapodott, pontosabban a Szentivánlaborfalván kiépített szenny- és ivóvízrendszerrel, együtt a rácsatlakozásokkal.

Megjegyzésként csak annyit, hogy ennek az összértéke a község szabadon elkölthető költségvetésének legalább ötszöröse. Jövőben folytatódik a lisznyói és a bikfalvi rendszerek építése, illetve befejezése.

Sikerült aszfaltozni

A fent említett nagy-beruházással párhuzamosan mindent megtettünk, hogy az Európai Uniótól elnyert pályázatunkat, pontosabban három községi út aszfaltozását, el

tudjuk kezdeni. Így sikerült aszfaltszönyeget húzni a sepsimagyarósi bekötő útra és a Sepsimagyaróst a Lisznyó-Lisznyópatak útvonallal összekötő Heveder községi útra. Nagy jelentőséggel bír az ott élők mindennapjaiban. Pár évvel ezelőtt például a Heveder útja csak nyáron, száraz időben és traktorral volt járható. Ma már Sepsimagyarósról

lalaté. Így felkértük az illetékes személyeket, hogy minél hamarabb tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Jelzem, hogy más déli és keleti megyékben a fent említett országos vállalat nemcsak a nemzeti utakat, hanem a településeken áthaladó utakat mentén az említett szakaszokat is modernizálta. De addig is, kérek minden tisztességes

SZENTIVÁNLABORFALVÁN MINDEN PORTÁRA BEVEZETTÉK AZ IVÓVÍZET

Uzonba 10 perc alatt, műúton lehet elérni. A beruházás szintén többéves községi költségvetést takar.

Tudom, sajnos vannak olyan gondolkodók is, akik nem értik meg a fenti beruházások fontosságát, illetve elítélik az Uzon településén kívül eső összes beruházást azon alapon, hogy ők Uzonban laknak és ez a községközpont, csak ezt kellene fejleszteni. De arra gondolok, hogy talán egyszer ezek az emberek is kiszorulhatnak, lakhatnak a községközponton kívül is, és akkor talán hálások lesznek, hogy élvezhetik a minden adófizető polgárnak járó alapinfrastruktúrát.

Emlékszem arra a periódusra is, amikor a sepsimagyarósi idős ember, ahhoz, hogy kenyeret és gyógyszert tudjon vásárolni, gyalog át kellett mennjen Lisznyóba, vagy Uzonba, ugyanis a rossz út végett nem igen jártak a személygépkocsik. Ma már ez régi idők rossz emléke.

Ahogy ígértük, elkezdtük Uzon település járdarendszerének kivitelezését. A munkálatok elkezdése késett, mert az építkezési engedélyhez szükséges egyik bizonylatot nem akarták megadni, arra hivatkozva, hogy a munkálatok miatt nem tartalmazzák az úttest és a járda közti szakasz rendezését is. A törvények értelmében ez nem az Uzoni Polgármesteri Hivatal kötelessége, hanem a nemzeti utakat karbantartó országos vál-

polgárt, hogy az ingatlanja előtt (ahol már elkészült az új járda) oldja meg az esővíz lefolyását.

Az új járda építése folyamán elég sok kérdés merült fel a járművek parkolásával kapcsolatban. Például, hogyan fognak megállni az üzletek, bódék és a kúrtóskalácssütők előtt az autók. A válasz egyszerű: a járdát a járókelőknek, gyalogosoknak készítjük és azok biztonsága a fontos, nem pedig egyik vagy másik útmelletti, ideiglenes kereskedő egyéni elvárása.

Szintén nagy elégtétellel nyugtazzuk a közel négy éve elkezdett és most beért projekt kivitelezését, amelynek köszönhetően Szentivánlaborfalva és Lisznyó elektromos áramhálózata teljesen fel fog újulni. Elkezdték kicserélni, modernizálni az összes villanyoszlopot és a légkábeleket. A beruházás összege több mint egy millió új lej.

A fent említett nagyméretű infrastrukturális beruházások mellett, a saját költségvetésünk-ből továbbra is rendeztük a kisebb, de fontos munkálatokat. Mint például a község folyamatosan modernizált közvilágítását, az utak és utcák járhatóságát, a középületek és terek karbantartását stb. Mindezen munkálatok elvégzésében nagy köszönettel tartozok belső és külső munkatársaimnak, akik a jó csapat szellemében, kitartással és polgári odaadással teszik a dolgukat.

Bonyolult föld-ügyek

A fenti megvalósítások eltörpülnek azon nagy volumenű munka mellett, amelynek gyümölcseként a szentivánlaborfalvi mezőgazdasági területtel rendelkező tulajdonosok össze-vissza kuszált földterületei kataszterileg és jogilag rendeződtek. Idáig (Bikfalva, Lisznyó, Sepsimagyarós, Lisznyópatak mellett) ez volt a legnehezebb és a legjobban összekevert, zavaros állapotú, homályos kataszteri helyzet. Köszönöm a kolléganőmnek, **Dankó Évának** a kitartó és szakmai hozzáállását. Ehhez hasonló tevékenységet rajtunk kívül még egy község sem vállalt be a megyében. Végtelenül sajnálom,

dúlóban földhiányhoz vezetett, kizsorítva az igazi tulajdonosokat, akik nem rendelkeztek birtoklevéllel. Ez csak egy példa a több tízből, amelynek eredményeként igazságtalan helyzetbe került a jogos tulajdonos. De talán a legszomorúbb eset mégis csak az, amikor egy újdonsült tulajdonosnak olyan területre állítottak ki birtoklevelet, amelyet ez idáig soha nem is használt (nem is használhatott, hisz soha nem volt földje a szépmezői határban) és most mégis kénytelenek voltunk elismerni a birtoklevél jogosultságát és annak új, vásárló tulajdonosát. A kiszorult, birtoklevéllel nem rendelkező régi tulajdonos számonkérésére az új tulajdonos így válaszolt: „*a papír beszél!*”! Igen, a papír beszél (!) de vajon miről? Majd megtudjuk!

Hamarosan Lisznyópatak mezőgazdasági területei is rendeződnek, majd következnek Uzon és Uzonfüzes területei.

Ápoljuk kapcsolatainkat

Visszatérve a tavaszhoz, nem tudom elhallgatni a minden évben megrendezett „Uzon községi napok” elnevezésű sport és kulturális rendezvénysorozatot, amelyet május derekán vagy végén szoktunk megszervezni. Idén, mint mindig, kiemelkedő eseményt is tartalmazott, ugyanis a sokféle, színes és tartalmas programok mellett, három magyarországi testvértelepülés (Alsótold, Nagykáta és Tolna) polgármesterét tüntettük ki az uzoni díszpolgár címmel. Mindhárom polgármester önzetlenül és becsülettel rászolgált erre a titulusra. Az összetartozás ereje tartsa meg a jövőben is e települések együttműködését.

És ha már kultúráról beszélünk, akkor hadd említsem meg a július végén a polgármesteri hivatal által szervezett uzoni kulturális hétvégét, amikor az algyői népszínház színészei, valamint a mezőhegyesi és az uzoni Atlantisz fúvószenekarok és mazsoretcsoportok elkápráztatták a közönséget. Sorolhatnám a bikfalvi, a szentivánlaborfalvi és az uzonfüzesi falunapok megszervezésében nyújtott segítséget, stb.

Testvértelepüléseinkkel folyamatosan ápoljuk a kapcsolatot, és virágzóan látszik az elképzelés, hogy minden társadalmi réteg találja meg a maga kapcsolatát testvérvárosainknál. Így sikerült ez évben is az uzoni iskolások nyertes osztályát egyhetes ingyenes magyarországi tanulmányi táborba küldeni, ahol új baráti kapcsolatokat és egy tágabb látókört tudtak kialakítani. De beszélhetnék az uzoni és a Tulcea megyei Sarichioi község sportolói közötti szoros kapcsolatról, vagy akár a tolnai és az uzoni tűzoltók együttműködéséről is.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról

Támogattuk a község egyházait, egyesületeit és minden olyan civil kezdeményezést, amelynek köszönhetően községünk falvai ismertté vagy elismertté váltak.

Kiállottunk és megvédtük nemzeti érdekeinket és hovatarozásunkat oly módon, hogy ezáltal nem sértettük és nem

sítást, a féktelen jelentgetéseket. Ezek látható időn belüli eredménye csak az lesz, hogy a megyei rendőrség előbb vagy utóbb, megunva a bejelentéseket, az egész község területén meg fogja szüntetni az utcai kereskedést. Valamikor személyesen kellett megvéddem ezt a pénzkereseti lehetőséget, ezért személyesen szálltam a megye rendőrkapitányával is. Ma, valahány

hozzáértő szakemberek bevonásával, év végére (karácsonyra) állandó jellegű ivóvíz szolgáltatást tudtunk biztosítani a lakosoknak. Akkor 1 köbméter (1000 liter) ivóvíz ára a mai 1,2 lejnek a megfelelője volt. Most, tíz év után szintén csak 1,2 ron az uzoni ivóvíz ára. Időközben egy teljesen új ivóvíz rendszert és egy szennyvízhálózatot, ülepítőt építettünk ki. De az ár

Ugyanakkor az uzoni rendszerre már rá van csatlakozva Szentivánlaborfalva ivóvízrendszere és a lakosság, hamarosan a községünk többi települése is következnek. Ez nagyon szükségessé teszi az uzoni vízház modernizálását, illetve egy új kútrendszer kialakítását. Ennek tudatában vásároltuk meg a volt szeszgyár összes kútját (11 000 ron). A fentiek tudatában árajánlatokat kértünk a rendszer kiépítéséhez, és megdöbbenve vettük tudomásul a csillagi összeget. Sajnos, annyi pénzt az önkormányzat nem tud elővenni, és ilyen jellegű pályázati kiírás sem létezik, ugyanis az Európai Unióban a nagytérsegi, regionális szolgáltatókat támogatják. Így nyert hatalmas pénzüsszeget a sepsiszentgyörgyi Közművek Rt. aki regionális szolgáltatóként hamarosan át fogja venni a megye összes jelenlegi kisebb vagy nagyobb ivóvízhálózatának működtetését. Ezt először Uzonban a lakosság egy része ellenezte. Majd a lakossági fórumon kijelölt lakossági képviselő, az ellenző petíciókat benyújtó személyek jelenlétében, együtt az önkormányzati képviselőkkel és a hivatal vezetőségével, együtt a közművek vezetőségével újrapítették a felmerülő kérdéseket. A jelenlévők egyértelműen és egyhangúlag a sepsiszentgyörgyi közművek mellett döntöttek. Az új szolgáltató a jelenlévőket biztosította, hogy az ezer literenként 3,35 lejbe kerülő ivóvíz valójában ivóvíz lesz. Ugyanakkor a legrövidebb időn belül elkezdik a Kilyén–Uzon ivóvízhálózat kiépítését, mellyel egyidőben a község még három településén fognak ivóvízhálózatot kiépíteni, erre 1,92 millió lejt fordítanak.

Köszönöm a hozzáállást!

Kedves Polgárok, összességében figyelve a mérleg nyelvét, az az érzésem, hogy egy olyan nehéz pénzügyi évben, amikor mindenhol csakis a pénzhiányt emlegetik, Uzon község még mindig a fenntartható fejlődés létráját mássza. A 2013-as év infrastrukturális beruházásainak összértéke körülbelül a község költségvetésének a nyolcszorosát teszi ki (!!!), és ezt mindenki láthatja, tapasztalhatja. Ez azt jelenti, hogy községünk ebben az évben is egy nagyon jó pénzügyi évet zár. Ezért keményen kellett dolgozni. Köszönetemet és hálámat fejezem ki a munkatársaimnak, önkormányzati képviselőknek, a falufelölösöknek, állami és egyházi intézményeknek, non profit szervezeteknek, az önkéntes tűzoltóknak, a hagyományörző uzoni huszároknak és mindazon személyeknek, akik bármilyen méretű erkölcsi vagy tényleges hozzáállást bizonyítottak községünk fejlődésében.

DR. RÁDULY ISTVÁN

Tisztelt Uzon községi lakosok !

Az Uzoni Polgármesteri Hivatal szociális osztálya a következőket hozza az Önök tudomására.

Mint minden évben, az idén is kiosztásra került az Európai Unió által biztosított élelmiszer-támogatás a hátrányos helyzetben élő lakosság számára. A következő feltételeknek megfelelő négy társadalmi kategória részesülhet élelmiszer-támogatásban:

- társadalmi segélyben részesülők,
- nyilvántartásba vett fizetett és nem fizetett munkanélküliek, a május 31-i nyilvántartás szerint,
- kisnyugdíjasok, akik havi jövedelme nem haladja meg a négyszáz (400) lejt,
- súlyos fogyatékkal élő gyerekek és felnőttek.

A jogosultak névsorát Kovászna Megye Tanácsa állítja össze, a megyei nyugdíjosztály, a munkaerő ügynökség, a megyei szociális ellátási és gyermekjogvédelmi igazgatóság, valamint a polgármesteri hivatal adatai alapján. A polgármesteri hivatal kizárólag a társadalmi segélyben részesülők névsorát állítja össze, a másik három kategória névsoráért nem vállalhatunk felelősséget. Ha önök közül bárki jogosultságot szeretne az alapélelmiszer csomagra, akkor a fent leírt kategóriák egyikébe kell tartozzon.

A társadalmi támogatásra jogosultság követelményei:

1. Az egy főre eső társadalmi segély 136 lej, ebből levonódik a család/személy egyhavi jövedelme (gyerekpénz, APIA-s támogatás, és egyéb jövedelmek),
2. A két főre eső társadalmi segély 244 lej, ebből levonódik a család/személy egy havi jövedelme (gyerekpénz, APIA-s támogatás, egyéb jövedelmek)

Amennyiben megfelel ezen követelményeknek, kérjük jelent-kezzen a polgármesteri hivatal szociális osztályán a következő iratokkal :

- személyi igazolvány, minden 14. életévét betöltött családtagnak,
- keresztlevele, minden családtagnak,
- orvosi igazolás, minden 16. életévét betöltött családtagnak,
- pénzügyi igazolás, minden 18. életévét betöltött családtagnak,
- igazolás az iskolai végzettségről,
- jövedelemigazolás a polgármesteri hivaltaltól,
- borítékos irattartó.

A fizetetlen nyilvántartott munkanélküli kategóriába tartozás feltételei:

- nem rendelkezik munkahellyel,
- bejelentkezik a munkaerő ügynökségnél a szükséges iratokkal (a hármasszobában),
- minden hónapban pecsételtet a munkaerő ügynökségnél.

A másik két kategória, a kisnyugdíjasok és a fogyatékkal élők besorolása a jelenlegi törvények értelmében vannak megállapítva.

BODOKI L. MÁRIA MAGDOLNA,
AZ UZONI POLGÁRMESTERI HIVATAL
REFERENCE

A MAGYARÓSI BEKÖTŐÚT ASZFALTJA ALÁ IDŐTÁLLÓ ALAPOZÁS KERÜLT

nyomtuk el a velünk együtt élő más nemzetiségű polgárokat (pl. székely zászló, Székelyek Nagy Menetelése, stb).

Mint minden évben, most is, hála a nagylelkű vállalkozóknak és a jóérzésű természetes személyeknek, sikerült a község óvodásainak és iskolásainak, valamint az egyedül élő idős személyeknek és a rászorulóknak egy kis karácsonyi ajándék, illetve szeretet-élelmiszer csomagot juttatnunk. Köszönjük.

Szükség van a rendfenntartókra

Az elemzéshez, illetve az ez évi kiértékeléshez a kudarcok is hozzá tartoznak. Kudarcaként könyvelhetjük el a lisznyói és a bikfalvi szennyvízhálózat be nem fejezését, az ülepítők fel nem építését, valamint az ivóvízrendszerek kiépítésének el nem kezdését. Az első kudarc a kivitelező cég hanyagsága, a második pedig a pénzhiány számlájára írható. Szintén elkeserítő, hogy Lisznyópatakon nem sikerült ebben az évben befejezni a mezőgazdasági területek elkezdett kataszteri és jogi tisztázását. Sajnálattal említhetném a késve elkezdett uzoni járda-építést, ugyanis az erre az évre tervezett első szakasz befejezése áttolódott a jövő évi második szakasz kivitelezéséhez. Kudarcaként kezelem a közel 4 éve tartó, de még meg nem valósult kísérleteinket, amelyek eredményeképpen községünk helyi rendőrökkel gyarapodott volna. Nagy szükség van a helyi rendfenntartókra, az ők segítségével kordában tudnánk tartani a mindennapos, már unottá vált uzoni (felszeg) kürtőskalács és zöldségpiac jellegű útminti áru-

bejelentés után, ezt mindig a fejemhez dörgölik. Remélem, hogy Uzonban a felszegiek is megértik, hogy a kürtőskalács árulás a községünkben nem csak róluk szól, még vannak egymást elfogadó, akár megtűrő, de becsületes kereskedők is, úgy Uzonban mint Szentivánlabor-falván. Kérem, tartsák tiszteltben a helyi tanács (önkormányzat) határozatát.

Az ivóvíz problémája

Egy másik probléma, amely eléggé vitatott volt az elmúlt periódusban, az uzoni ivóvíz helyzete, illetve a község ivóvízellátása körül bontakozott ki. Röviden erről csak annyit,

MULTIFUNKCIONÁLIS ERŐGÉPPEL IS GYARAPODOTT A KÖZSÉG

hogy 2004. nyarán az uzoni lakosok hiába engedték meg a csapatokat, mert abból egy csepp ivóvíz sem cseppent. Az akkori Termocom, a polgármesteri hivatal által létrehozott cég csődbe jutott, így a település ivóvíz nélkül maradt. Nem örököltünk mást, mint egy fizikailag is tönkrement vízházat és egy nem működő rendszert. Közbenjárásomra, szorgalmas és

még mindig a régi maradt mostanig, vagyis az 1,2 lej egy köbméter (ezer liter víz) ivóvízéért. Valójában megemeltük volna a szolgáltatás árát, de nem tehetjük, mert nem kaptuk meg az új egészségügyi engedélyt.

Időközben a problémák kezdtek tomyosodni, hisz az új rendszerre Uzon lakosságának több mint 95%-a csatlakozott, és nyáron, a szárazság ideje alatt, az ivóvíz csekély ára végett a háztartásoknál egész éjjel nyitva tartották a csapot, öntözés végett. Így a tömbházaknál nyomás hiányában a második emelet felett nem volt víz. Ugyanakkor, sokszor a nagymennyiségű elhasznált ivóvíz zavaros, íhatatlan vizet eredményezett. Mindezt

csak tetőzte az egészségügyi bizonylatok nem megfelelő eredménye, illetve az idevágó jogszabályok egyre nagyobb szigora, ami szerint ma már nem elegendő az egyszerű működési engedély, hanem az ivóvíz- illetve szennyvízszolgáltatónak szükséges a licenszet is beszerezni, amely ebben az esetben képtelenség Uzonban, szakmérnökök hiányában.

A Székelyek Nagy Menetelése Uzonban

Október végi, de szinte nyarat idéző napon gyűltünk össze mi, székelyek. Velünk jöttek szolidarizálni az anyaországból érkezett magyar testvéreink is. Az ünnepség istentisztelettel kezdődött Uzon központi parkjában. Sokan gyűltünk össze, olyan falustársakat is láttam, akik máskor, más ünnepségeink alkalmából sohasem jöttek el. Ám a Székelyek Nagy Menetelése az autonómiáért sokat számított, mégha uzoniakul többen is lehettünk volna. Sok kisgyerekes családot láttam, tolókokcsiban ülő férfit is, aki bizonyára nem tudott otthon maradni, mert úgy érezte, hogy neki is ott a helye.

Láttam kerékpárosokat, motorosokat, autósokat, ahogyan boldogan száguldoztak székely zászlókkal. Jóleső érzés volt, hogy a Hargita megyei, úgymond csíki székelyek közül is igen sokan megtiszteltek bennünket. Sok-sok kilométert váltaltak, hogy ezen a napon, október 27-én együtt lehessünk, egy szívvel, egy lélekkel alkosunk élő láncot 54 km-en keresztül. Kultúrált magatartást tanúsított mindenki, nem adtunk munkát a rendfenntartó szerveknek.

Igen csodálom, hogy annyi összeférhetetlenség után sikerült közös nevezőre jutniuk szervezeteinknek és pártjainknak. Szép lenne, ha az elkövetkező időkben is ugyanígy összetartanának, összetartanánk. Mi kis népcsoport vagyunk Erdélyben, alig másfélmilliónyan, ennek körülbelül a fele székely (gondolom én). Számunkra nem lehetnek külön utak, ha van járható út, az csak egy lehet!

Visszagondolva a legutóbbi népszámlálást megelőző időszakra, az írott sajtóban azon volt a hangsúly, hogy vallja magát mindenki magyarnak! Több ilyen

cikket is elolvastam, és a cikkek után bejegyzett véleményeket is. Hadd idézzek csak egyet: „jó volna, ha magyar legalább 6%- lenne országszerte, székely pedig 0% - statisztikailag”.

Idén a „Condeiu Ardelean” hetilapban, a március 22. - április 4-i számban, a hatodik oldalon rátaláltam egy cikkre, ahol közölve van, hogy a 2011-es népszámlálás idején 494-en vallották magukat székelynek. A románokat érdekelte, hogy hányan vagyunk!

Az október 27-i Székelyek Nagy Menetelésén a szervezők becslése szerint a résztvevők

száma 120 ezerre volt tehető. Ezen a napon Székelyföld lakossága megmutatta magát. Vajon a statisztikák szólnak-e ennyi székelyről? Ha nem, akkor a népszámlálás adatai ránk nézve nem a valóságot tükrözik!

Természetesen, két identitást nem lehetett bevallani, csak egyet, ki-ki, ahogyan gondolkodott, ahogyan érzett. Jó, ha tudja hazánk, Európa és a nagyvilág, hogy vagyunk, de nem jó, ha úgy tudja, hogy hol vagyunk, hol nem vagyunk! (Természetesen a székelyek is magyar nyelven beszélnek, valamikor a többség után volt megnevezve a nyelv.)

Európa legnagyobb népcsoportját alkotjuk mi, székelyek. Mint öslakosságot, megillet minket az autonómia, de nemcsak minket, hanem Románia földrajzi területén élő minden nemzeti csoportot – ezek a népek önhibájukon kívül élnek elszegényedve.

Román nyelven kifejezve a következőket mondanám: *toate teritoriilor geografice, unde trăiesc popoare din afara greșelii lor, precum și poporul român, li se cuveni autonomia, oriunde popoarele trăiesc în pauperizare!*

Figyelembe véve az október 27-i számbeli felvonulásunkat, Bedő Zoltán írásából tallózok (Háromszék napilap, 2008. július

5.), melyben Európa kiscsoportú népeinek önrendelkezését illetően írja: *“Luxemburg lakosságának száma: 364 000. Málta lakosságának száma: 350 000. Andora lakosságának száma: 71 000. Lichtenstein lakosságának száma: 28 000. San Marino lakosságának száma: 23 000.”* A fent említett számok tükrében el lehet gondolkodni!

Zárógondolatként egy festmény mondanivalójáról írok, tekintettel, hogy a művészetnek nincs nemzetisége. A festmény címe: Hajnal előtt, alkotója K Koszmacsev. A festőnek legnagyobb vágya volt megfesteni Lenint az Októberi Nagy Szocialista Forradalom előtt, amint várakozik a nagy eseményre. A festményen a Razliv tó közelében várakozik csónakosával. Magas, széles vállú alakja fekete, hosszú köpenybe burkolva, kucsmával a kezében kímél a távolba. Átszellemülten, mély meggyőződéssel várja a felkelő napot. Egész valóját betölti a gondolat, hogy *“az igaz ügy győzni fog”*.

Magunkra vetítve a festmény mondanivalóját: október 27-én beszálltunk a csónakba, maradjunk tehát együtt és higgyük, hogy az igaz ügy győzni fog!

VERES IBOLYA

Uzon, 2013. NOVEMBER 20.

Október 27-e, a Székelyek Nagy Menetelése bizonyíték arra, hogy képes a székely nép az összefogásra. Nagy sikernek számít az, hogy az erdélyi politikai pártok és a Székely Nemzeti Tanács meg tudták fogalmazni a nemzeti minimumot, az összefogás szükségességét, és kellőképpen tudták mozgósítani Székelyföld lakosságát.

Azonban - ahogy a mezőgazdasági munkában vagy a családi dolgokban is - itt is fel kell merüljön a kérdés, hogy mi, emberek, megtettünk-e mindent a rendezvény sikeréért? Azt a hírt lehetett hallani, hogy Kököstől Bereckig összeért az élő lánc.

A kérdés az, hogy kiállt-e mindenki a kapuja elé Uzonban? Érezte-e a súlyát annak, hogy minden ember számít, és most kötelességünk részt venni ezen a rendezvényen, politikai és felekezeti hovatartozástól függetlenül? Sajnos, erre az a válasz, hogy nem voltunk kellően aktívak. Ha beazonosítjuk ezt a társadalmi hiányosságot, akkor két dolog juthat eszünkbe. Negativista játszma, vagy tanult tehetetlenség. Mindkettő olyan tudatalatti állásfoglalás, amely károsan hat társadalmunkra, hiszen ahhoz, hogy elérjük céljainkat, az átlagnál is magasabb aktivitásra van szükség.

A negatív játszma érthető fogalom. Ez általában tudat alatt alakul ki és jellemző rá, hogy mindenben a negatívát látjuk meg, hangsúlyozzuk, és akár fokozzuk is. Sajnos többnyire a negatív dolgokat látjuk meg itt Székelyföldön, és ez kihat a gon-

RÉSZVÉTEL A SZÉKELYEK NAGY MENETELÉSÉN

Negativista játszma, vagy tanult tehetetlenség?

dolkodásunkra, cselekedeteinkre, családunkra és szélesebb környezetünkre is. 2009-es adatok szerint Magyarország Dél-Korea után a második helyen áll az öngyilkossági ráta tekintetében (100 ezer lakosra 21 öngyilkos jut), ami bizonyíték arra, hogy nem a pozitív és sikerorientált tudat jellemző ránk. Sajnos, a negatív társadalmi jelenségek visszahatnak ránk, és az ember hajlamos átvenni a negatív érzelmeket a közvetlen és közvetett környezetéből. Itt kell erősnek lennünk és önvizsgálódást alkalmazva meg kell állítanunk a negatív gondolatokat és ingereket. Ha minden napjainkban nem is tudjuk ezt rendszeresen alkalmazni, tegyük legalább akkor, amikor a sorsunkat és jövőnket eldöntő pillanatokról van szó, akkor képesek kell legyünk átbillenni a negatívizmusból a pozitív gondolkodás irányába.

A tanult tehetetlenség egy komplexebb fogalom. Ez egy olyan viselkedési típus, amely gyerekkorban, vagy felnőttként, a ránk gyakorolt társadalom hatás nyomán is kialakulhat. Ha gyerekkorunkban szüleink többnyire helyettünk döntenek, és nem hagynak, vagy büntetik döntéseiket hozó magatartásunkat, akkor megszokjuk azt a számunkra nem igazán kellemes

állapotot, amelyben mindent másra bízunk. Így kellemetlen élethelyzetekben sincs meg az akaratunk és képességünk arra, hogy változtassunk a helyzeten. Sajnos, tudunk erre egy nagyon jó példát, amelynek hatása a mostani életünket is beárnyékolja. A kommunista rendszer pontosan ezt a fajta viselkedést kialakító társadalmi mechanizmus volt. Ez azt eredményezi, hogy az emberek nem érzik a súlyát annak, hogy kötelességük részt venni a sorsukat eldöntő fontos megmozdulásokban.

Annak érdekében, hogy egy konkrét társadalmi problémát hozzunk fel, amely végül is pozitívnak mondható, nem kell messze mennünk. Aki újságot olvas, vagy híreket néz, az pontosan tudja, hogy mi történt Magyarországon, ha megvizsgáljuk az elmúlt 12 évet. A

Gyurcsány-Bajnai kormány alatt gyakorlatilag kifosztották az országot. Sajnos, ebben az esetben is a választópolgárok voltak a „cinkosok”, hiszen egy bizonyos réteg hagyta magát félrevezetni, mert nem tájékozódott a társadalmat érintő problémákról és döntésekről. Ennek köszönhetően 2002-ben a szoros parlamenti választási eredmények ellenére is az MSZP-SZDSZ 48,14%-ot szerzett a Fidesz-MDF 45,52 százalékkal szemben. A különbség csekély 2.62%. A 2006-os parlamenti választásokon az MSZP-SZDSZ koalíció 49,07%-ot szerzett, a Fidesz-KDNP pedig 44,34%-ot. Különbség 4,73 %. Sajnos megtudtuk, megtudták anyaországi testvéreink, hogy ez a kis veszteség nagyon sokba került. Miután az országot a csőd szélére sodorta a balliberális kor-

mány és ráadásnak még egy kardlapozást is kapott a bevetett (azonosító szám nélküli) rohamredőttől, a 2010-es választásokra észbe kapott az ország és a Fidesz 52,77 százalékkal megnyerte a parlamenti választásokat. Az MSZP 19,29%-ot szerzett. A különbség 33,48 százalék. Azóta eltelt még egy választási ciklus és talpra állították az országot.

Ezen tényeknek a tükrében kijelenthetjük, hogy érdemes összefogni és együtt cselekedni. Hiszen Magyarországon is ez történt. De mire várunk? Miért nem mozgósítjuk magunkat a községben? Miért nem megyünk felvonulni? Miért nem megyünk el kulturális rendezvényekre? Magyarországon a passzivitás miatt majd az egész ország csödbe ment, ártatlan embereket vertek meg az utcán! Mi is ezt várjuk? Azt várjuk, hogy majd valaki elmezt helyettünk? Az a szomszéd, akinek minden nap keresztbeteszünk? Ha így haladunk, akkor úgy járunk, mint Észak Amerika indiánjai. Kapunk egy rezervátumot, mély szegénységbe esünk, majd egy autó márkaneve mellé odairják a nevünket - mint a Jeep Cherokee nevébe a Cherokee törzs nevét. Milyen jól fog hangzani! Dacia Secuiesc! Hagyjuk a társadalom rétegei közti harcot, az egymás elleni áskálódást. Ne ülünk fel a pletykákra, hanem fogjunk össze, hogy végre meg tudjuk teremteni az önrendelkezésünket.

Álljunk hozzá pozitívan!

Cselekedjünk!

SIMON LAJOS